

NTFR 2020/829

Internationaal en Europees

Overbruggingsuitkering voormalig beroepsvoetballer is lijfrente in de zin van Verdrag Nederland-Australië*Rechtbank Gelderland 21 januari 2020, 18/5904
ECLI:NL:RBGEL:2020:259**Belastingjaar/tijdvak: 2018**Wetsartikelen: Art. 17, Verdrag Nederland-Australië; Art. 18, Verdrag Nederland-Australië***Samenvatting**

Belanghebbende is belast met de uitvoering van de voor beroepsvoetballers in Nederland in het leven geroepen overbruggingsregeling. In dat kader wordt op basis van het standaardspelerscontract een aanspraak op een overbruggingsuitkering toegekend. In verband met de aanspraak is de voetbalclub een premie verschuldigd die door de club wordt ingehouden en afgedragen aan het fonds dat door belanghebbende wordt beheerd. Maandelijks wordt een overbruggingsuitkering uitbetaald aan L. Hij is op het moment van de uitkering inwoner van Australië. Belanghebbende heeft geen loonheffingen ingehouden en afgedragen met betrekking tot de overbruggingsuitkering. De inspecteur heeft een naheffingsaanslag loonheffing opgelegd. In geschil is of de naheffingsaanslag terecht is opgelegd. Voor sportbeoefenaars heeft als uitgangspunt te gelden dat de heffingsbevoegdheid over inkomsten wordt beheerd door art. 17 van het Belastingverdrag Nederland-Australië, tenzij de inkomsten kunnen worden aangemerkt als een onder art. 18 van dat verdrag vallend pensioen of lijfrente. Naar het oordeel van de rechtbank is sprake van een lijfrente. Het gaat om een periodieke uitkering met een voldoende

en volledige tegenprestatie in geld of geldwaarde. De rechtbank verwerpt het standpunt van de inspecteur dat bij een toekenning van een periodieke uitkering aan de werknemer door een werkgever nooit sprake kan zijn van een lijfrente. Dit berust op een onjuiste lezing van het zogenoemde stamrechtarrest van de Hoge Raad van 19 mei 2017 (nr. 16/02463, NTFR 2017/1387). Het begrip is in het belastingverdrag gedefinieerd zodat niet kan worden teruggegrepen op de definitie in de nationale wetgeving. Dit leidt tot de slotsom dat de overbruggingsuitkering kwalificeert als lijfrente en dat het woonland Australië heffingsbevoegd is. De naheffingsaanslag moet derhalve worden vernietigd. (Beroep gegrond.)

COMMENTAAR**MOLENAAR¹**

Het Contractspelersfonds voor profvoetballers (CFK) is deze procedure zelf begonnen, want het heeft bezwaar gemaakt tegen de eigen aangifte loonheffingen. Daarvoor putte het uit twee eerdere uitspraken, namelijk Hof Amsterdam 3 januari 1986, BNB 1987/182 en HR 3 mei 2000, nr. 34.653, NTFR 2000/679 (met commentaar van Luijckx). In de hofuitspraak van 1986 ging het om precies eenzelfde situatie, namelijk om het belastingverdrag met Korea dat een gelijklopende bepaling inzake lijfrenten kent als art. 18 van het belastingverdrag met Australië hier in deze zaak. In 2000 deed de Hoge Raad weliswaar een afwijzende uitspraak onder het oude verdrag met België dat alleen nog over pensioenen sprak, maar benoemde hij wel dat het anders had kunnen liggen als de lijfrentebepaling erin had gestaan.

Opvallend dat de inspecteur zich nu verweert tegen deze benadering, maar dat komt door HR 19 mei 2017, nr. 16/02463, NTFR 2017/1387 (met commentaar van Kastelein), tevens besproken door Spauwen in NTFR-B 2017/27, want daarin meent de inspecteur een nieuwe benadering van de Hoge Raad te lezen.

Kern van het geschil is of moet worden gekeken naar de relatie met de vroegere sportbeoefening, waardoor art. 17 zou gelden en Nederland het heffingsrecht zou hebben, óf dat de tekst van art. 19 over lijfrenten een eigen betekenis heeft en Australië het heffingsrecht geeft. In 1986 besliste het hof dat de eigen betekenis van art. 19 in het verdrag met Korea het zwaarst woog. In 2000 benoemde de Hoge Raad dat dit zo had kunnen zijn als er een lijfrentebepaling in het oude verdrag met België had gestaan. In 2017 echter vond de Hoge Raad voor een werknemer dat de koppeling met art. 15 voorging omdat daar het stamrecht voortvloeide uit de beëindiging van de dienstbetrekking. Ik zie wel een subtiel verschil tussen deze zaken, namelijk enerzijds het toekennen van het recht op een overbruggingsuitkering waarvoor premies betaald worden en anderzijds een schadevergoeding ineens die wordt omgezet in een periodieke uitkering, maar ik vind de vraag intrigerend of de Hoge Raad dat ook zo ziet c.q. bedoeld heeft.

Slechts een beperkt aantal Nederlandse belastingverdragen hebben zo'n uitgebreidere tekst van art. 18, dus naast pensioenen ook lijfrenten en eventueel andere periodieke uitkeringen. Zo'n tekst volgt ook niet uit art. 18 OESO-Modelverdrag, want dat spreekt nog steeds alleen over pensioenen. In de Nederlandse verdragen is art. 18 een mixed bag aan teksten en soms zelfs bronstaatheffingen, zoals met België en Duitsland. Uit de Notitie Fiscaal Verdragsbeleid van 2011 kan wel

¹ Dr. D. Molenaar werkt bij All Arts Belastingadviseurs en is als gastonderzoeker verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.

worden opgemaakt dat Nederland de uitgebreide tekst standaard wil opnemen in nieuwe belastingverdragen. Naar mijn verwachting zal deze kwestie worden voortgezet bij hof en Hoge Raad, want er is nog wel verduidelijking nodig.

Brondocumenten

- [Rechtbank Gelderland 21 januari 2020, nr. 18/5904](#)
-